

Рецензия

от

проф. д-р Свилен Райчев

на дисертационен труд за присъждане
на образователна и научна степен „доктор”

на

Гуан Хао Уен

на тема:

ОПАЗВАНЕ И РАЗВИТИЕ В ПРОЦЕСА НА УНАСЛЕДЯВАНЕ: СРАВНИТЕЛЕН АНАЛИЗ МЕЖДУ ФОЛКЛОРНАТА МУЗИКА НА КИТАЙ И ЕВРОПА

Научен ръководител: проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

Гуан Хао Уен е роден в Китай. Преподава вокално майсторство в Ханкоуския университет в Ухан, Китай.

Магистърската си степен завършва в Музикалната консерватория във Фермо, Италия, под ръководството на известния италиански тенор Назареро Антинори.

- изпълнил главната роля в италианската опера "Фермо"
- Участвал е и в самостоятелен концерт с Римския симфоничен оркестър.

- Носител е на първа награда в категория вокал на международния музикален конкурс Джулиянова.

- трета награда на международния музикален конкурс Пиетро Алджедо.

От 2021 г. е докторант редовна форма, платено обучение в професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“, докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“ към катедра „Класическо и поп-джаз изпълнителско изкуство“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив.

Отчислен е с право на защита на дисертационен труд със заповед №РД-27-064 от 17.04.2022 г.

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, гр. Пловдив, състояло се през април 2024 г.

Дисертационният труд съдържа общо 191 страници, които включват седем глави, първата от които е Въведение, а останалите шест глави са с подраздели. Дисертацията завършва с Препратки, Заключение, Библиография и Списък на научните публикации по темата на изследването.

Основната цел, която си поставя този труд е да направи систематично сравнение на общите черти и характеристики на традиционните народни песни в Китай и Европа

Идеята за обстойно изследване на методите на опазване и наследяване, на международния обмен между китайски и европейски народни песни е сама по себе си голямо предизвикателство.

С помощта на сравнителен анализ се обобщават сходствата и различията в историческия произход с цел да се насърчи изучаването и споделянето на народни песни между Китай и европейските страни.

Първа глава е въвеждане в проблематиката: посочени са обекта и целта на изследването и са изяснени използваните изследователски методи в дисертацията.

Втора глава е “Сравнение на произхода и развитието на традиционните народни песни в Китай и Европа.” Главата е разделена на три части: “Възникване и развитие на китайските традиционни народни песни”, “Възникване и развитие на Европейските традиционни народни песни” и

“Сравнителни изследвания и заключения” Сравнени са приликите и разликите през дългата история и традициите на народните песни в Китай и Европа: време на възникване, техните източници, темите в съдържанието, развитието им през различните епохи.

Трета глава “Сравнително изследване върху основната класификация на китайските и европейските народни песни” Тази глава сравнява и изучава темите, жанровете и певческите форми на народните песни в Китай и Европа. Цитирам: *“От гледна точка на произхода, всички китайски и европейски народни песни произлизат от живота на трудещите се, отразяват условията на труд, сцени от ежедневието, мисли, чувства и желания”* стр. 45

Четвърта глава е “Сравнително изследване на музикалните стилове на китайските и европейски народни песни” Дисертантът потвърждава, че музикалните стилове са тясно свързани със сцените от живота на хората. Различията в регионални музикални стилове се формират поради различията в етническата култура, социална среда, религиозни вярвания. Музикалните стилове се определят от гледна точка на режима, на мелодията и ритъма, на спецификата на осемте региона на Китай и различните държави в Европа.

В Пета глава - “Сравнително изследване на представителни композитори на китайски и европейски народни песни” е показан приносът на композиторите в развитието на народната песен. Използвайки статистически таблици на произведения на китайски и европейски композитори, дисертантът показва общите черти и разликите в начина на създаване на произведенията и техниката на композиране и прави сравнителен анализ на китайски и европейски композитори.

Шеста глава е “Сравнително изследване на запазването и наследяването на традиционните народни песни в Китай и Европа” Докторантът подчертава, че народните песни са нематериално културно наследство и то трябва да бъде ефективно защитено, предадено и развито. Показани са и начините за опазване и наследяване. В Китай това са: създаване на библиотека за съхранение, провеждане на различни форуми за наследяване и развитие на традиционни народни песни, провеждане на фестивали и конкурси за народни песни, различни медийни програми, създаване на музеи на народната песен и др. В Европа се създават закони за защита на историческото и културно наследство. Не е пропусната и стратегията на България - Възприемане на читалището като социална основа за защита и наследяване.

Цитирам *“...да разчитаме на читалища в цялата страна, за да интегрираме наистина защитата и наследството на традиционната народна музика в живота на хората.”* стр 48 от автореферата.

В Европа редовно се провеждат различни концерти и музикални фестивали. Определят се исторически и културни защитени зони, създава се кампанията „Опазване на нематериалното културно наследство“, насърчавана от ЮНЕСКО и др.

Изключително ценно за опазване и съхранение на културното наследство според автора е включване на традиционната народна музика и песни в образователната система. Както Китай, така и Европа са подписали Конвенцията на ООН за опазване на нематериалното културно наследство и това трябва да е държавна политика.

Седма глава - “Сравнително изследване на международния обмен на народни песни между Китай и Европа” Европейската народна музика постепенно се разпространява в Китай заедно с християнската сакрална музика още от времето на мисионерите през VII в. А основни форми на международен културен обмен между Китай и света е с акцент върху народните песни. Артисти и състави за народни песни и танци участват в обменни програми и гастроли постоянно между Китай и Европа. Много китайски академии и училища по музика редовно канят чуждестранни музиканти да преподават в Китай и изпращат свои учени и професори за академичен обмен в чужбина.

Гуан Хао Уен обобщава причините, поради които международният обмен на народни песни между Китай и Европа е добре развит: първо, това се дължи на активното насърчаване на музикалната култура и обмена на народни песни от страна на китайското правителство и правителствата на европейските страни; второ, това се дължи на активното участие на професионални артистични групи, музикални академии и други институции, както и на медиите; трето, на комерсиалната дейност на аудио и видео уебсайтове и приложения за кратки видеоклипове. Културният обмен е най-добрият начин културата да се отвори и развива.

Дисертационния труд не е само историческо, хронологично изследване на отделен жанр или епоха. Това е аналитичен размисъл на автора върху традициите в европейската и китайската народна музика и върху това как младите хора трябва да се подготвят за изпълнение на произведения в този стил. Дисертационния труд е много полезен и ще бъде полезен за младите хора, които се обучават на този вид изкуство.

Така представената дисертация обогатява нашата научна литература и може да послужи със своите идеи за нови научни разработки, също и като ценно указание в полза както за певците и инструменталистите, които започват своя творчески път с намерения да покорят световните сцени, така и за техните педагози.

Трудът има ярко изразен приложен характер. В този смисъл той се явява естествена връзка с миналото и перспективното развитие както на европейската така и на китайската народна песен.

За разработката са използвани множество трудове, класифицирани според историческия период на зараждането им. Отделено е и място на школи или автори, които са особено важни и които за съжаление са слабо познати у нас.

В заключението е направен опит за обобщение на проблематиката и извеждане на приносните моменти в текста.

Напълно съм съгласен с изведените от автора приноси на дисертационния труд.

Дисертантът има и необходимите научни публикации по темата.

Като заключение искам да кажа, че трудът притежава необходимите приносни качества на дисертация за придобиване на образователната и научна степен „доктор”

Убеден съм, че дисертационния труд на Гуан Хао Уен има приносен характер, както в теоретичен така и в приложен смисъл. С цялостната си дейност и приноси кандидата отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „доктор”.

Проф. д-р Свилен Райчев